

گروه علوم اجتماعی و علوم ارتباطات

یاسر باقری

رتبه: شایسته تقدیر بخش بزرگسال

تحصیلات: دکتری

عنوان اثر: میدان سیاست گذاری اجتماعی در ایران؛ تحلیل مناسبات قدرت در فرآیند سیاست گذاری اجتماعی ایران (۱۳۹۴-۱۳۷۶)

قالب اثر: رساله دکتری

درباره پژوهشگر

یاسر باقری در سال ۱۳۶۲ در داراب متولد شد، در سال ۱۳۸۹ کارشناسی ارشد خود را در رشته برنامه ریزی رفاه اجتماعی از دانشگاه علامه طباطبایی اخذ کرد و در سال ۱۳۹۶ با دفاع از رساله خود با عنوان «میدان سیاست گذاری اجتماعی در ایران: تحلیل مناسبات قدرت در فرآیند سیاست گذاری اجتماعی ایران» موفق به اخذ مدرک دکتری در رشته رفاه اجتماعی از همان دانشگاه شد. وی هم اکنون عضو هیئت علمی گروه توسعه و سیاست گذاری اجتماعی دانشگاه تهران است و به تدریس و پژوهش در حوزه سیاست گذاری اجتماعی مشغول است. دکتر یاسر باقری دارای تالیفات متعددی است که مهم ترین آن با عنوان «نظام نااجتماعی» در سال ۱۳۹۹ توسط نشر نی منتشر شده است. وی همچنین در یک دهه گذشته با موسسات و سازمان های موثر در حوزه رفاه مردم همچون مرکز پژوهش های مجلس، سازمان تامین اجتماعی، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و شهرداری تهران همکاری و ارتباط نزدیک داشته است و آثار متعددی با همکاری کارشناسان آن موسسات در قالب گزارش های سیاستی منتشر کرده که عموماً معطوف به موضوعات فقر، نابرابری و تأمین اجتماعی بوده است.

چکیده اثر

چگونگی میدان سیاست گذاری اجتماعی در ایران و نحوه صورت بندی سیاست های اجتماعی در ایران تاکنون کمتر مورد مطالعه قرار گرفته اند و به همین تصویر الگویی از آن و نیز مناسبات قدرت در آن ناشناخته مانده است و همین موضوع شکاف میان دانشگاهیان و کنشگران فعال در این میدان را تعمیق کرده است. از همین رو این اثر با روش کیفی و تاحدی مبتکرانه «روش تحلیل محتوای انتقادی» بر مطالعه این موضوع در دوره پس انقلاب معطوف شده است.

مطالعات انجام گرفته در این پژوهش حاکی از آن است که میدان سیاست گذاری اجتماعی در ایران را می توان به سه عنصر تشکیل دهنده تفکیک کرد که پژوهشگر آنان را بدین ترتیب نام گذاری کرده است: نبردگاه ها، جریان های سیاست گذاری اجتماعی و کنشگران نهادی. از طرفی کوشش پژوهشگر برای شناخت منطق حاکم بر میدان نیز منجر به شناسایی دغدغه سه گانه بازیگران اصلی میدان شده است. در دوره پس از انقلاب سه موضوع «عدالت»، «مقبولیت عمومی» و «رشد اقتصادی» از اهمیت بالایی برای بازیگران برخوردار بوده است به نحوی که این موارد می توانند صورت بندی و شرایط امکان سیاست ها در میدان را تاحدی تبیین کنند. در مجموع نتایج پژوهش حاکی از آن است که در ایران با تفرد تاریخی در میدان سیاست گذاری اجتماعی روبرو هستیم و این نظام قابل انتساب به ایدئولوژی اقتصادی چپ و یا محدود به راست گرایی نیست، اگرچه کنشگران راست گرا نقش فعالانه تری در تاریخ سیاست گذاری اجتماعی پس انقلاب ایفا کرده اند.

